opusdei.org

Pismo papeža Frančiška o blaženem Álvaru del Portillu

Ob beatifikaciji Álvara del Portilla je papež Frančišek napisal pismo msgr. Javierju Echevarríu, prelatu Opus Dei. To besedilo je bilo prebrano tudi na začetku slovesnosti 27. septembra v Madridu.

1. Okt. 2014

Dragi brat!

Beatifikacija božjega služabnika Álvara del Portilla, zvestega sodelavca in prvega naslednika svetega Jožefmarija Escrivája na čelu *Opus Dei*, predstavlja trenutek posebnega veselja za vse vernike te Prelature, pa tudi zate, ki si bil toliko časa priča njegove ljubezni do Boga in do drugih, njegove zvestobe Cerkvi ter njegovemu poklicu. Tudi jaz se želim pridružiti vašemu veselju in se zahvaliti Bogu, ki s svetostjo svojih otrok daje lepoto obličju Cerkve.

Njegova beatifikacija bo v Madridu, v mestu, kjer se je rodil in kjer je preživel svoje otroštvo in mladost v duhu preprostosti družinskega življenja, v prijateljstvu in služenju drugim, kot na primer takrat, ko je hodil po mestnih predelih, da bi pomagal pri osebnostnem in krščanskem izobraževanju mnogih pomoči potrebnih ljudi. Predvsem pa se je tam zgodil dogodek, ki je dokončno zapečatil smer njegovega

življenja: srečanje s svetim Jožefmarijem Escrivájem, od katerega se je naučil, kako biti vsak dan bolj zaljubljen v Kristusa. Da, zaljubljen v Kristusa. To je pot svetosti, ki jo mora prehoditi vsak kristjan: pustiti Gospodu, da ga ljubi, odpreti srce njegovi ljubezni in dopustiti, da je on tisti, ki vodi naše življenje.

Rad se spominjam molitvenega vzklika, ki ga je božji služabnik pogosto ponavljal, zlasti ob osebnih praznikih in obletnicah: »Hvala, oprosti, še bolj mi pomagaj!« To so besede, ki nas približajo stvarnosti njegovega notranjega življenja in njegovega stika z Gospodom, in ki lahko pomagajo tudi nam k novemu zagonu za naše lastno krščansko življenje.

Na prvem mestu, *hvala.* To je neposreden in spontan odziv, ki ga duša začuti spričo božje dobrote. Ne

more biti drugače. On je zmeraj en korak pred nami. Naj se še tako trudimo, njegova ljubezen je vedno prva, nas prva ljubkuje in se nas dotakne, nam *daje pobudo.* Álvaro del Portillo se je zavedal številnih darov, ki mu jih je podelil Bog, in mu je bil hvaležen za ta izraz očetovske ljubezni. Vendar ni ostal pri tem; priznanje Gospodove ljubezni je v njegovem srcu vzbudilo željo, da bi mu sledil bolj predano in velikodušno, ter da bi živel življenje ponižnega služenja drugim. Posebej je izstopala njegova ljubezen do Cerkve, Kristusove neveste, ki ji je služil s srcem, očiščenim posvetnih interesov, daleč od nesloge, sprejemal je vse in vedno iskal v drugih to, kar je pozitivno, kar združuje, kar gradi. Nikdar ni bilo pritoževanja ali kritike, niti v posebno težkih trenutkih, temveč je, tako kot se je naučil od svetega Jožefmarija, vselej odgovarjal z

molitvijo, z odpuščanjem, z razumevanjem, z iskreno ljubeznijo.

Oprosti. Pogostoma je priznaval, da se pred Bogom čuti, kot da je praznih rok, nezmožen odgovoriti na tolikšno velikodušnost. Toda priznanje človeške revnosti ni sad obupa, temveč zaupne predanosti Bogu, ki je Oče. Pomeni odpreti se njegovemu usmiljenju, njegovi ljubezni, ki zmore prenoviti naše življenje. Ljubezni, ki ne ponižuje niti človeka ne pahne v brezno krivde, marveč nas objema, nas dviga iz naše pobitosti in daje našim korakom več odločnosti in veselja. Božji služabnik Álvaro del Portillo je poznal našo potrebo po božjem usmiljenju in je veliko osebne energije posvetil temu, da je ljudi, s katerimi se je srečeval, spodbujal k zakramentu spovedi, k zakramentu veselja. Kako pomembno je začutiti nežnost božje ljubezni in odkriti, da je še vedno na voljo čas, ko lahko ljubimo.

Še bolj mi pomagaj. Da, Gospod nas nikdar ne zapusti, vedno nam stoji ob strani, hodi z nami po poti in vsak dan od nas pričakuje novo ljubezen. Njegova milost nam ne bo manjkala in z njegovo pomočjo lahko ponesemo njegovo ime vsem ljudem. V srcu novega blaženega je utripalo hrepenenje, da bi vsem srcem prinašal veselo novico. Tako je prepotoval številne dežele in spodbujal evangelizacijske projekte, ne da bi se ustavljal ob težavah, pri čemer ga je gnala njegova ljubezen do Boga in do bratov. Kdor se nahaja globoko v Bogu, zna biti zelo blizu ljudem. Prvi pogoj, da bi ljudem oznanjali Kristusa, je ljubezen do njih, kajti Kristus jih ljubi že prej. Treba je iti ven iz naših sebičnosti in udobnosti ter stopiti naproti našim bratom. Tam nas čaka Gospod. Ne moremo zadržati vere sami zase, to je dar, ki smo ga prejeli, da bi ga podarili in delili z drugimi.

Hvala, oprosti, pomagaj mi! V teh besedah je izražena napetost življenja, osredotočenega na Boga. Življenja nekoga, ki se ga je dotaknila najvišja Ljubezen in ki živi izključno od te ljubezni. Nekoga, ki tudi ob izkušnji lastnih šibkosti in človeških omejitev, zaupa v Gospodovo usmiljenje in si želi, da bi ga izkusili tudi vsi ljudje, njegovi bratje.

Dragi brat, blaženi Álvaro del Portillo nam pošilja zelo jasno sporočilo, govori nam, naj zaupamo v Gospoda, ki je naš brat, naš prijatelj, ki nas nikoli ne prevara in ki nam vedno stoji ob strani. Spodbuja nas, naj se ne bojimo iti proti toku in trpeti zaradi oznanjanja evangelija. Poleg tega nas uči, da lahko v preprostosti in vsakdanjosti svojega življenja najdemo zanesljivo pot svetosti.

Vse vernike Prelature, duhovnike in laike ter vse, ki sodelujejo pri njenih dejavnostih, prosim, naj molijo zame,

obenem pa jim podeljujem apostolski blagoslov.

Naj jih Jezus blagoslavlja in naj jih varuje sveta Devica Marija.

Z bratskim pozdravom,

Frančišek

pdf | document generated automatically from https://dev.opusdei.org/sl-si/article/pismo-papeza-franciska-o-blazenem-alvaru-del-portillu/ (7. Avg. 2025)